ନବନୀତ୍ ରାଜନ୍ ୱାସାନ୍

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 12,1996

[ବି. ପି. ଜେଭାନ୍ ରେଡ୍ଡି ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ)

ସେବା ଆଇନ:

ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ, 1954:ନିୟମ 9 - ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (ବରିଷ୍ଠତାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମ, 1954:ନିୟମ 3 (3) (b) ଏବଂ 4/, ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି) ନିୟମାବଳୀ 1965 -ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବାର ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ – ପଦୋନ୍ନତି - ମଞ୍ଜୁର ହୋଇନାହିଁ - ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟାକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଆପତ୍ତି ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏକ ମେମୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପଦୋନ୍ନତି ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣିତ, ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମର ନିୟମ 9 ଉପରେ ବିଚାର ନକରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ ଯାହା ଉପରେ ଦାବି ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଧାରିତ ଥିଲା – ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି - ମାମଲାଟି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀ , ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ଆଇପିଏସ) ର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ, ଭାଷା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ 4 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ସେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସହିତ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅଦାଲତରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାର ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ପ୍ରଭାବିତ ହେବାର ଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା 4 ରୁ 6 ଙ୍କ ସମେତ 9 ଜଣ ପଦୋନ୍ନତି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ସରକାର ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ସମୟ-ମାନକ ଅନୁମତି ଦେଇ

ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା **4** ରୁ **6** ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ବାତିଲ କରିବା କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ, **1954** ର ନିୟମ **9** ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଯାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଥିଲା ତାହା ଆଦୌ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ମିଳିଥିଲା ଯେ ବରିଷ୍ଠତା ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ **1.** ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଯେ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ **1954** ର ନିୟମ **9,** ଯାହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଥିଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତାହା ସୁସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ପ୍ରତି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମର ନିୟମ **9** ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇନଥିଲେ ।

2. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମେମୋ ଆଧାରରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ମେମୋ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଦେଶ ନଥିଲା, ବରଂ ଏହା କେବଳ ମହକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା । ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ଏହାର ଅନୁସନ୍ଧାନକୁ ମନୋରଞ୍ଜନ କରିବା ଏବଂ ଆଧାର କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆଦୌ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା ଯାହା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ କିମ୍ବା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା

ନିଆଯାଇଥିବା ଉପସଂହାରକୁ ଯୋଗାଯୋଗ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ତିନି ଜଣ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା "ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀ" ରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

3. ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେତେ ସତ୍ୱର ସମ୍ଭବ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :1996 ର ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4226-27 ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 29.6.93 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ, ହାଇଦର ମୂଳ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1992ର 823 ଏବଂ 919 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତ ସଂଘ ପାଇଁ ଏ. ଏସ୍. ନାମ୍ବିଆର, ସୁଶ୍ରୀ ବିନୁ ଟମଟା ଏବଂ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନ ।

ଏଲ୍. ନାଗେଶ୍ୱର ରାଓ, ଏସ୍. ଉଦୟ କୁମାର ସାଗର, କେ. ଆର୍. କୁମାର, ସି.

ଉତ୍ତରଦାତା 4 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ପାଇଁ ବାଲାସୁବ୍ରମଣ୍ୟନ୍, ଜେ. ପି. ମିଶ୍ର, ୱାଇ. ପ୍ରଭାକର ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ ।

ଦୁଇଟି ମୂଳ ଅପିଲ (1992 ର O.A. ସଂଖ୍ୟା 823 ଏବଂ 1992 ର 919) ର ସମାଧାନ କରି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ହାଇଦ୍ରାବାଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ) ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଏକତ୍ର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :

ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ଶ୍ରୀ ଏନ୍. ଆର୍. ୱାସାନ୍, 1979 ମସିହାର ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ପରୀକ୍ଷା ଆଧାରରେ 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1980ରେ ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (IPS) ରେ ନିଯୁକ୍ତ

ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ପଦବୀକୁ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର 19,1984 ରେ ତାଙ୍କର 4 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେ ଭାଷା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ସ୍ତରକୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତାଙ୍କ ବିଳମ୍ବ ପଦୋନ୍ନତି ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ସେ ତାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ ପାଇଁ 1987 ର O.A ସଂଖ୍ୟା 414 ମାଧ୍ୟମରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାନୁଆରୀ 13,1988 ରେ ଏହାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ କନିଷ୍ଠ ମାନକରେ 4 ବର୍ଷର ସେବା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାଷା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଜିଦ୍ ନକରି, ତାଙ୍କୁ ବରିଷ୍ଠ ମାନକକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଁ ବିଚାର କରିବାକୁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ସମର୍ଥନ କରି ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଯାହା ଫେବୃଆରୀ 18,1991 ରେ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଭାରତ ସରକାର ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4,5 ଏବଂ 6 (ସଂକ୍ଷେପରେ R4, R5 ଏବଂ R6) ଙ୍କ ସମେତ ନଅ ଜଣ ପଦୋନ୍ନତି ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନଙ୍କର ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ 1979 ରୁ 1980 କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀକରଣ ତାଲିକାର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସଂଶୋଧନ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଭାରତ ସରକାର ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ବରିଷ୍ଠତାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମ, 1954 ର ନିୟମ 4 ଅନୁଯାୟୀ, ଜୁନ୍ 18,1992 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20,1984 ରୁ ବରିଷ୍ଠ ସମୟ ମାନକକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର IPS ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀକରଣ ତାଲିକାରେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସେହି ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ଲାଗୁ କରି R 4 ଏବଂ R 5 ଏକ ମିଳିତ ଆବେଦନ (1992ର O.A. ସଂଖ୍ୟା 823) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ R 6 ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପୃଥକ ଆବେଦନ (1992ର O.A. ସଂଖ୍ୟା 919) ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନରେ ସେମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (ପଦୋନ୍ନତି ନିୟାମକ, 1955 ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ 1983 ମସିହାର 'ଚୟନ ତାଲିକା' ରେ ସେମାନେ ସାମିଲ ଥିଲେ ଏବଂ ଏହି

ତାଲିକାରେ ସାମିଲ ହେବା ପରେ, 1984 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ IPS ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାକ୍ରମେ ଫେବୃଆରୀ 23,1984, ଫେବୃଆରୀ 29,1984 ଏବଂ ମାର୍ଚ୍ଚ 6,1984 ଠାରୁ IPS ଅଧିକାରୀଙ୍କ 'ବରିଷ୍ଠତା ନିୟାମକ ମାନକ' ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ 'ଭାରତୀୟ ପୁଲିସ ସେବା (ବରିଷ୍ଠତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀ) 1954ର ନିୟମ 3 (3) (b) (ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ନିୟମ ଅନୁସାରେ) ଅନୁଯାୟୀ, ସେମାନଙ୍କ ବରିଷ୍ଠତା ସେହି ତାରିଖଗୁଡ଼ିକ ଆଧାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁ ତାରିଖରୁ ସେମାନେ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ନା କି IPS ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ସ୍ଥାୟୀ ପଦବୀରେ ପ୍ରକୃତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଥିବା ତାରିଖ ଆଧାରରେ । ଯେତେବେଳେ ଏହିପରି ଗଣନା କରାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କର ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ ମୂଳତଃ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ପରି 1979 ହେବ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 20,1984 ରୁ ପ୍ରଭାବ ସହିତ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଆଜ୍ଞା ପତ୍ର ସତ୍ତ୍ୱେ ଶ୍ରେଣୀକରଣ ତାଲିକା ସଂଶୋଧନ ହୋଇନଥିଲା ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିରୋଧ କରି ଅପିଲକାରୀ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ, 1954 ର ନିୟମ 9 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ପଦବୀ ଜଣେ ପଦବୀ ଅଧିକାରୀ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର କିମ୍ବା ଏହାର ପ୍ରତିନିଧି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଏହି ପଦବୀଟି ତିନି ମାସରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏହି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ପଦବୀ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନାହାଁନ୍ତି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇପାରିନଥିଲେ ଯେ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ପଦବୀ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ କାରଣ ସେ (ଅପିଲକାରୀ) ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଉପଯୁକ୍ତ ନଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଉପରୋକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ପଦୋନ୍ନତି ଆଇନଗତ ଏବଂ ବୈଧ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ଉପନିୟମ (2) ର ଅନୁପାଳନ ହେତୁ ତିନି ମାସ ଅବଧି ପରେ ଏହାର ଜାରି ରଖିବା ବେଆଇନ ଥିଲା, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏପରି ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ବିବରଣୀ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପଦୋନ୍ନତି କାର୍ଯ୍ୟ ପଦବୀରେ ଥିଲା । ଆବେଦନରେ ଭାରତ ସଂଘ, ଉତ୍ତରଦାତା 1 (ଆର1) ର ଆଭିମୁଖ୍ୟ, ତଥାପି, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା କାରଣ ଏହା ଦୃଢୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ଯେ ଜୁନ୍

18,1992 ର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବରିଷ୍ଠତା ସ୍ଥିର କରିବାରେ, IPS ପଦବୀରେ ମୂଳ ପଦବୀରେ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର ତାରିଖ କେବଳ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ଚୟନ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂବର୍ଗ ପଦବୀରେ ନଥିଲା ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ R1 ଦ୍ୱାରା ଜାରି ହୋଇଥିବା ଜୁନ୍ 18,1992 ର ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ବରିଷ୍ଠତାର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ନିୟମ, 1954 (ଯେହେତୁ ଏହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ଥିଲା) ର ନିୟମ 3 (3) (b) ଉପରେ ଦୃଢ଼ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖିଥିଲେ, ଯାହା ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥାଏ :

> " ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ 1987 ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ IPS ରେ ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିଯୁକ୍ତି ବର୍ଷ ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନଥିଲା, ଯଦି ଏପରି ପଦୋନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀ IPS ରେ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ IPS ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଯଦିଓ ସେମାନେ IPS ରେ ନିଯୁକ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
>
> କିନ୍ତୁ R -1 ଦାଖଲ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସଂବର୍ଗ ପଦବୀରେ ନଥିଲା । ସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନରେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସଚିବଙ୍କ 26.6.1993 ତାରିଖର ମେମୋକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅପିଲକାରୀମାନେ ପୂର୍ବତନ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି R1 ତରଫରୁ ଅନୁମାନ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, 1987ରେ ନିୟମ-3ର ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଚୟନ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ କିମ୍ବା ବରିଷ୍ଠ ପୁରାତନ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଭାବେ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେଉଁ ତାରିଖ ଠାରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ସେ

ବିଷୟରେ ଏହି OAS ଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ 29.2.1984 ଏବଂ 20.3.1984 ଯେଉଁ ତାରିଖଠାରୁ ଏହି ଦୁଇ ଅପିଲକାରୀ ଯଥାକ୍ରମେ ସେମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଆବଣ୍ଟନ ବର୍ଷ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବିଚାରକୁ ନେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ 1979 ମୂଳତଃ ଆବଣ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦରକାର ନାହିଁ ଯଦିଓ R-4, ଶ୍ରୀ ୱାସାନ୍ 20.9.1984 ରୁ ବରିଷ୍ଠ ପଦବୀରେ ନିରନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି, ଅପିଲକାରୀ , ଯିଏ ନିଜେ ତାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ, 1954 ର ନିୟମ 9 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ସେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ମତରେ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଥିଲା, ତାହା ଦ୍ୱାରା ଆଦୌ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ସେ ଦୃଢ଼ୋକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ତିନିଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ଦେଇଥିଲା-ଯେହେତୁ ଏହା ଚୟନ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ସେମାନେ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲକାରୀ ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କୁହାଯିବ ଯେ ଏହା ସୁସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଯଥାର୍ଥ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ ତିନି ଅପିଲକାରୀ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦାବି କରିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ମୁଖ୍ୟତଃ ଭାରତୀୟ ପୋଲିସ ସେବା (ପଦବୀ) ନିୟମ, 1954 ର ନିୟମ 9 ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ, ତାହା ପୂରଣ କରିବା ବହୁତ କମ୍ ।

ଅପିଲକାରୀ ଅନ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ଯେ ସେହି ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଚୟନ ତାଲିକାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ - ଯାହାକୁ ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା - ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି (ପୂର୍ବରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ) ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କେବଳ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୁନ୍ 26,1993 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ମେମୋ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛି । ନଥିର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ମେମୋ ପାଇଲୁ ନାହିଁ, ଆମେ ଏହାର ଜାରି/ଅସ୍ତିତ୍ୱ ବିଷୟରେ ତିନି ଅପିଲକାରୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ପଚାରି ବୁଝିଛୁ । ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଆମକୁ ଏହାର ଏକ ନକଲ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ଆମେ ଏହା ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଏହା କେବଳ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଓକିଲଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ ଏକ ଯୋଗାଯୋଗ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଆଦେଶ ନଥିଲା ଯାହା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଶପଥ ପତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ତାଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି ଏହାର ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ନ କରିବାରେ ଆଦୌ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲା । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଯୋଗାଯୋଗ, ଏହାର ମୂଲ୍ୟ କ 'ଣ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଉପସଂହାରକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ତିନି ଜଣ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉତ୍ତରଦାତା କେବଳ 'ବରିଷ୍ଠ 'ପଦବୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିଚାର କରିବା ଉଚିତ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ତା 'ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲା କିମ୍ବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇନଥିଲା; ଏବଂ, ଏହାର ବିପରୀତରେ, ଏହାର ଫଳାଫଳ ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯାହା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନଥିଲା କିମ୍ବା ସଠିକ୍ ଭାବରେ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତଥା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ମତାମତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉପଯୁକ୍ତ ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିକଟକୁ ପୁନଃପ୍ରେରଣ କରିଛୁ । ଯେହେତୁ, ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି, ସମ୍ପୃକ୍ତ ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତା ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରିବା ସ୍ଥିତିରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଯେତେ ସତ୍ୱର ସମ୍ଭବ ପାଇଁ ଆମେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

S.V.K.I

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅନୁବାଦିକା : କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।